

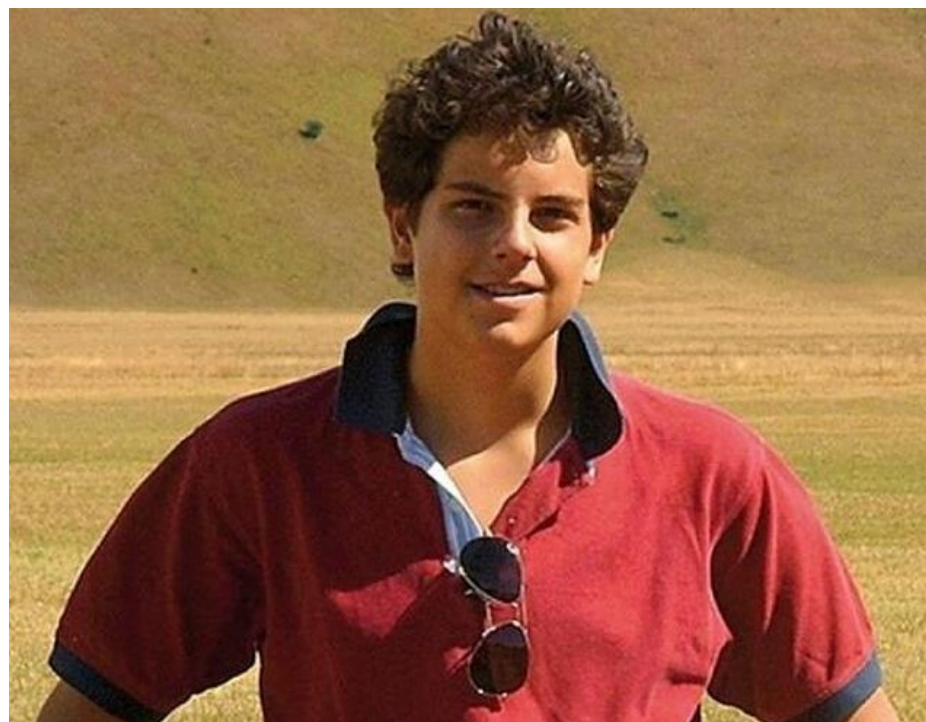
POPRVÉ V HISTORII VIDÍME SVATÉHO V DŽÍNÁCH, TENISKÁCH A MIKINĚ

Kdo byl Carlo Acutis?

Carlo se narodil 3. května 1991 v Londýně. Byl pokřtěn 18. května a v září se jeho rodina přestěhovala do Milána. Rodina nebyla praktikující, ale Carlo od malička začal projevovat zájem o Boží věci, což způsobilo, že se jeho rodiče postupně vrátili k víře. V sedmi letech požádal o to, aby mohl přijmout první svaté přijímání, a bylo mu to umožněno díky zvláštnímu povolení. Měl rád pouštění draka, hraní si v přírodě a zvířata. Bavilo ho také hrát s přáteli fotbal a hrát na playstationu. Byl nadšencem do informatiky, na svůj věk měl velmi pokročilé znalosti.

Jeho velkou láskou byl Ježíš přítomný v eucharistii.

Carlo chodil na mši každý den a zůstával na adoraci před nebo po každé mši. „*Eucharistie je mou dálnicí do nebe,*“ říkával. „*Máme větší štěstí než apoštolové, kteří žili s Ježíšem před 2000 lety. Abychom se s ním setkali, stačí, když vejдемe do kostela.*“ Říkával také: „*Jeruzalém je vedle našich domovů.*“

„Být stále spojený s Ježíšem. To je můj životní plán.“

Často se zpovídal a ujišťoval: „*Stejně jako pro let balonem je třeba odejmout závaží, také duše k tomu, aby se mohla pozdvihnout k nebi, potřebuje odstranit ze sebe ta malá závaží, lehké hříchy.*“ Také se denně modlil růženec a říkal: „*Maria je jedinou ženou mého života.*“ Ve škole Carlo nikdy svou víru neskrýval a zval své kamarády, aby šli společně na mši a vrátili se k Bohu. Jednou si napsal do sešitu: „*Smutek je, když obracíme svůj pohled k sobě samým, štěstí je, když obracíme pohled na Boha.*“ „*Obrácení není nic jiného než přeměřovat pohled z toho, co je nízké, k tomu vysokému. Stačí jednoduchý pohyb očima.*“

Skromnost, evangelizace a zájem o informatiku

Přestože byl z dobře situované rodiny, žil velmi skromně. Za své první úspory koupil spací pytel jednomu žebrákovi, kterého vždycky potkával cestou na mši. Večer nosil jídlo těm, kdo žili na ulici, někdy část své vlastní večeře. Rozhodl se využít svých znalostí z informatiky k evangelizaci a vytvořit výstavu o eucharistických zázracích. Strávil s tím tři roky, poté co se hodně nacestoval a shromáždil informace. „*Všichni se rodí jako originály, ale mnozí umírají jako fotokopie,*“ říkal a chtěl tím povzbudit každého, aby nechal vyrůst své vlastní dary, které mu Bůh dal. Pomáhal také ve farnosti jako katecheta. „*Kritizovat církev znamená kritizovat sebe sama.*“

Nemoc a smrt v mladém věku

V říjnu 2006 mu byla diagnostikována akutní leukemie typu M3. „*Nabízím Pánu utrpení, které budu muset snášet, za papeže a za církev, abych nemusel být v očištění, ale mohl jít přímo do nebe,*“ řekl svým rodičům. Zemřel několik dnů poté, co mu byla stanovena diagnóza, 12. října 2006, v pouhých 15 letech. Dva dny před tím požádal o přijetí pomazání nemocných a eucharistie. V den pohřbu

byl kostel i hřbitov plný lidí. Mnozí z těch, kdo přišli, byli bezdomovci, kterým Carlo pomohl, aniž by o tom věděla jeho rodina. Jeho nejoblíbenějším místem na světě bylo Assisi a dal najevo, že tam by si přál být pohřbený.

Proces blahořečení

Jeho pověst svatosti se začala rychle šířit po celém světě a 12. října 2012 byl zahájen proces blahořečení a kanonizace. Papež František jej prohlásil Služebníkem Božím a zmínil jej jako příklad pro mladá v apoštolské exhortaci Christus Vivit. Dne 6. dubna 2019 byly jeho ostatky převezeny do Sálu zřeknutí v Assisi, místa, kde svatý František zanechal všechno, aby následoval Pána. Jeho tělo odpočívá v hrobce v pravé chrámové lodi, kam ho přicházejí uctít stovky věřících. 22. února 2020 papež František uznal jeden zázrak připisovaný Carlově přímluvě. Jedná se o zázračné uzdravení dítěte, které trpělo vrozenou vadou, v Brazílii. V soboru 10. října 2020 v Assisi byl Carlo Acutis prohlášen blahoslaveným. Bohu díky za jeho příklad.

**Blahoslavený Karle Acutisi,
oroduj za nás!**